

LA NETEJADORA DE SANG

*Tragicomèdia negra per
a una mare coratge*

TEXT I DIRECCIÓ:
JACOBO JULIO ROGER

INTÈRPRETS:
CARMEN MARÍ I VIVIAN NTIH

PROPOSTA ESCÈNICA DE:

COL-LABOREN:

**AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA**
ACCIÓ CULTURAL

TEASER

<https://youtu.be/6JKlqdLyYrc>

OBRA COMPLETA

(en valencià)

<https://youtu.be/sNQ4WXioNdo>

UNA COPRODUCCIÓ DE: Produccions La tia Lola y Francachela Teatro.

TEXT I DIRECCIÓ: Jacobo Julio Roger.

INTÈRPRETS: Carmen Mari y Vivian Ntih.

ESPAI ESCÈNIC: Martina Botella.

VESTUARI I ESTIL·LISME: Madame Mø.

IL·LUMINACIÓ: Armonía.

PRODUCCIÓ EXECUTIVA: Llanos Godes Medrano.

DURADA: 60 min.

GÈNERE: Tragicomèdia negra per adults a partir de 12 anys.

IDIOMA DE LA REPRESENTACIÓ: Valencià.

AGRAÏMENTS: Teatro Circulo, Javier Menor, Carlota Torrents, Idoya Rossi, Manu Gil, Maria Garau.

PRODUCCIONS LA TIA LOLA I FRANCACHELA TEATRO

696 949 716

produccionslatialola@gmail.com

francachelateatro@gmail.com

www.francachelateatro.com

[francachelateatro.compania](https://www.facebook.com/francachelateatro.compania)

LA NETEJADORA DE SANG

Tragicomèdia negra per a una mare coratge

SINOPSI

Què no faria una mare per salvar el seu fill?
Fins on arriba l'amor incondicional d'una mare?
Netejar unes taques de sang? Només això?
Vostè té fills?
Aigua oxigenada, bicarbonat i aigua freda, mai calenta;
no quedarà ni rastre.

ORIGEN DE LA PEÇA

La peça està basada en fets reals que van ocórrer a la província de Castelló l'estiu del primer confinament. La policia científica que va investigar el cas va ser incapaç de trobar ni una sola gota de sang en l'escenari del crim, ni una petjada, ni l'arma homicida, res de res, cap prova incriminàtoria. La mare de l'assassí, netejadora professional, havia netejat tan a consciència tot, que l'informe criminalista descrivia literalment que el domicili estava "Como los chorros del oro".

ELS PERSONATGES

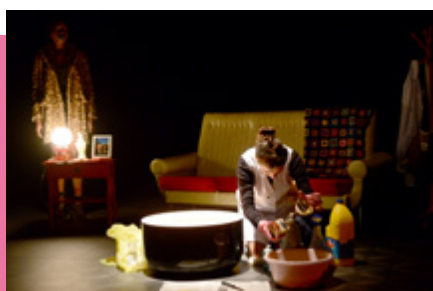
Maricarmen, “kelly” professional, de mitjana edat, vídua. El seu únic fill ja s’ha fet major, ja està criat, vivint amb la seua núvia, amb treball, centrat.

Maricarmen somia amb el que serà la seua vida a partir d’ara, tindre temps per a si mateixa, començar a viatjar, comprar-se roba bonica o gastar-se tota la paga en el bingo si li dona la gana. Però haurà de ser un altre dia, hui li tocarà netejar sang, la de la seua futura nora, a la qual apreciava molt.

- Mala bèstia, animal, què has fet?! Amb el que et volia aqueixa xica. Hauria de denunciar-te i que et tanquen.
- No volia fer-ho, mamà, jo no volia.
- Ja ho sé que no volies, no plores, la mare s’ocuparà de tot.

Maricarmen s’enfronta al seu propi abisme, ha sacrificat la seua vida i treballat sense descans per a donar-li-ho tot al seu fill, tot el que ella no va tindre i ser una bona mare. Però què ocorre si el teu estimadíssim fill ha comès un assassinat?

QUÈ ÉS I QUÈ NO ÉS “LA NETEJADORA DE SANG”

Una proposta de noves dramatúrgies que aprofundeix en l'absència de límits de l'amor incondicional d'una mare. Fins al punt d'encobrir un crim de violència de gènere, que acaba de cometre el seu fill i arribar a convertir-se en còmplice, pel seu silenci i per fer desaparèixer totes les proves.

L'assassinada és una dona subsahariana, ex prostituta, ex víctima de “trata”, amb els papers en tràmit, que el fill de Maricarmen va traure d'un club d'alterne amb plans de boda. Ha llançat el seu cadàver a l'abocador, el cos és allà, però diguem que només la closca exterior. Segons la tradició funerària de Guinea Bissau, en morir no es puja a cap cel ni es descendeix a cap infern, et quedes en eixe mateix lloc on vas morir. Es celebren rituals de purificació i acudeixen tots els sers estimats al lloc exacte on va morir la difunta, i, si pot ser, s'enterra el seu cos allà mateix.

Existeix també una creença popular (basada en la superstició, en absolut amb cap garantia científica) que fantasieja que quan algú mor de manera tràgica, el seu esperit roman un temps allà on va perdre la vida i que a vegades, per uns segons, els vius poden sentir als morts que han estimat. I ací estan aquestes dues dones, les nostres protagonistes: la mater amatíssima encobridora (al seu pesar) i la que la mira com la seua sogra (la que anava a ser la seua sogra) neteja fins a l'últim rastre de sang.

Y ahí están estas dos mujeres, nuestras protagonistas: la mater amatísima encubridora (a su pesar) y la que la mira cómo su suegra (la que iba a ser su suegra) limpia hasta el último rastro de sangre.

La violència masclista irradia sempre un cataclisme de fatalitat que esguita dolor en totes direccions quan arriba, com una bomba. La peça tracta d'aprofundir en aquesta realitat a partir d'un cas concret, que va tindre els seus cinc minuts de fama en la premsa local fa a penes uns mesos. Abordant-lo des d'un punt de vista que rares vegades es té en compte, el de la mare de l'assassí, i el conflicte interior al fet que es veu abocada. Ella sap el que hauria de fer, la qual cosa seria “el correcte”, però l'instint de salvar al seu cadell pesa més en la balança.

Per a explicar-ho hem triat el camí de la tragicomèdia. No hi ha cap altra manera d'explicar-lo si volem intentar digerir la crueltat dels fets. L'humor té un calat tan profund que ens ajuda a mirar allí i allò que no voldríem veure. La cruesa de la realitat és tal, que servida com una tragèdia no podríem ni mirar-la, però la comèdia té la virtut de permetre'ns mirar allà on no voldríem ni apuntar-nos. Eixe lloc on se't congela el somriure.

**ESTA ÉS UNA HISTÒRIA DE HUI, ON LES “NO NINGÚ”
SÓN LES COMPLETES PROTAGONISTES.**

33 | TEATRO Y DANZA

genial, como también su modo de oponerse a la realidad materialista. Las lianas y el trabajo acrobático a mi juicio son prescindibles, a no ser que su función sea realzar el patetismo que infunde una habilidad perdida. Recuerdo las lecturas de la infancia en un volumen de Burroughs y Hogarth encuadrado por mi padre. Por lo demás, una comedia genial que se desarrolla a ritmo trepidante de vodevil mediante variedad de recursos teatrales (misterios de la posesión de la psique incluidos). No hay que perdérsela. ■

LA NETEJADORA DE SANG, DE JACOBO JULIO ROGER.- TEATRO CÍRCULO

Una verdad incómoda

INMA GARÍN. Lo primero que sorprende en esta función es la actriz que lleva todo el peso de la obra: Carmen Marí. A pesar de haber trabajado con Jacobo Julio previamente, esta mujer que encarna a una madre de clase media-baja, cuyo trabajo consiste en limpiar pisos, es bastante desconocida en la escena valenciana. Una lástima que espero tenga reparación pronto. Junto a ella, pero sin palabra, está la presencia de la muerta: Anaïs Domenech, que encarna a la novia del hijo. Una modelo que persigue la carrera de actriz en la vida real, pero que en la ficción servía copas en un

puticlub hasta ser rescatada. La obra, escrita en un lenguaje popular refleja muy bien la idiosincrasia y personalidad de ciertas mujeres reales en las que se ha inspirado el dramaturgo. Otros temas, como la adicción al juego, la inmigración y la prostitución, también encuentran su lugar en el texto.

Jacobo Julio Roger (Valencia, 1972) ha estrenado recientemente *Fast money* (C. 2.905), y *Jose Antonio y Federico*, (C. 2.924). Este autor suele tratar temas delicados y plantear dilemas morales que nos llevan a las preguntas más que a las respuestas. Ahora nos lleva a un tema muy preocupante: el asesinato de una joven a manos de su pareja, algo que conmociona a la sociedad y que evidencia la barbarie contra las mujeres. Pero lo sorprendente de esta propuesta es el ángulo de la mirada. Aunque la tengamos delante, no vemos a la asesinada, pero sí la vemos. Es decir, no vemos el cadáver. Una hermosa mujer (un espectro) escucha, y una madre, en supuesto conflicto consigo misma, busca argumentos para justificar o exculpar al hijo ausente al que se dirige, excepto cuando responde al juez o en interpela al espectador: ¿qué harías tu en su lugar? La incómoda verdad es que las madres defienden a sus hijos por muy condenables que sean sus actos. ■

IMMA GARÍN / CARTELERIA TURIA

La bambola

LA NETEJADORA DE SANG

Texto y dirección: Jacobo Julio Roger. Reparto: Carmen Marí y Anaïs Domènech. Teatro Círculo (Hasta mañana)

Jacobo Julio Roger escribe y dirige la tragicomedia negra 'La netejadora de sang', residencia de creación de Teatro Círculo con su compañía Franca-chela Teatre y La Tía Lola. Basado en un suceso real acaecido en el verano de 2019, parte de la pregunta sobre qué sería capaz de hacer una madre por su hijo.

Carmen, la protagonista, es una mujer madura de arraigo popular con tono afectado. Su hijo Rubén ha asesinado a su pareja colombiana, personaje que sirve para expresar la realidad de la mujer inmigrante sin papeles trabajadora de un club de alterne para sobrevivir. La habitación está llena de sangre y desperdicios. La obra dura el tiempo en que ella la limpia para no dejar huella del crimen, mientras repasa su historia personal y familiar. Pero no está sola: el espectro de la asesinada le acompaña en silencio, salvo algún apunte, con gestos, algunos de sorpresa e indignación, sonrisas y posturas. Es la mujer silenciada víctima del machismo.

Excelentes las interpretaciones de la veterana Carmen Marí, esforzada y hábil para pasar de lo trágico a lo cómico de forma súbbita y viceversa, y de Anaïs Domènech, para un texto muy bien trabajado y dirigido donde destaca el ingente trabajo de atrezzo y escenografía, a cargo de Martina Botella, con el vestuario de Mónica Martí. A su vez, es un gran homenaje a las ascendientes de Jacobo Julio Roger, cuyas autorías siguen ganando peso. Humor y dolor.

Shiras

'The other side', la exposición colectiva que se muestra en la galería. >>

Una ga de corc

Muestras co
Adelantado,
Punto, Shiras

El titular de este c
rio central es un l
je a Louise Bo
(1911-2010). Dijo la céle
ta francesa: «El arte es un
tía de cordura». De una
tirando a rara, pero sie
bia. Agradecemos a la
privadas su tenaz y cue
gación del arte.

El próximo día 16. Lu
tado, una de las galería
conocidas de la ciudad
rará en una de sus p
muestra 'La cueva, sus l
trones' (jestupendo y e
título!), de Alexandre É
ne Lamarche-Ovize, mu
en la planta denomi
Room' expondrá Edua
del Pozo (Madrid, 197

Crítica teatral: LA NETEJADORA DE SANG – Francachela · Teatro La Tía Lola · Teatro Círculo (València)

15/12/2021 adminvisualart

MOLT MÉS QUE UN MONÒLEG

Per: Vicent Vila, autor i director teatral

D'una banda, *Francachela Teatro*, formació amb més d'una vintena d'anys, que es crea a València l'any 2008 reunint una sèrie de professionals de l'escena amb un ampli bagatge en diverses facetes de l'art i la producció teatral.

Precisament per eixa varietat i potencial artístic són ben culpables de diverses experiències de ressò i èxit com ho és el festival *Cabanya íntim*, una fórmula que ha donat grans alegries tant a professionals com al públic.

D'altra banda, ens trobem amb un nou text i direcció de *Jacobo Julio Roger*, des de fa un munt d'anys responsable de la companyia amb gran quantitat d'èxits i propostes escèniques, qui amb la seua formació en Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut de Teatre de Barcelona és *l'ànima mater* d'aquesta posada en escena tant amb la seua exquisida i neta direcció com amb un text aparentment senzill, però amb una ferma estructura tragicòmica que de vegades ratlla entre el grotesc i l'ironisme subtil però que mai cau en la farsa fàcil, en un equilibri còmic i crític especialment remarcable.

L'experimentada i eficaç *Carmen Mari* borda una espectacular i veritable mare coratge, que faria tot allò que cal pel seu fill. No interpreta, viu el personatge amb franquesa, rigor i bellesa: una d'eixes mares que t'emportaries a casa amb la seua naturalitat tendra i rica tant plena de matisos.

Amb ella, *Anaïs Domènech* demostra que representar és molt més que dir un text. La seua presència callada remarca exquisidament tota l'obra amb una elegància que poques vegades hem vist sobre un escenari, potenciant amb efectivitat i discretament el treball escènic de la seua companyia.

Per la seua part, *Martina Botella* ens dibuixa un espai escènic clar i molt ben definit on la simplificació d'elements enriqueix el conjunt i que junt al vestuari de *Mònica Martí* resulta eficaç, pràctic i creïble, que al remat és el més important. El disseny de llums de *Paco Martínez*, remarca amb força el que és més necessari en cada moment destacant oníricament el final on la víctima es tira a terra per ocupar el seu lloc abans del seu darrer sospir.

Felicitats per a tot es... I tots!

Fotos de ALAIN DACHEUX

**PRODUCCIONS LA TIA LOLA I
FRANCACHELA TEATRO**

696 949 716

produccionslatialola@gmail.com

francachelateatro@gmail.com

www.francachelateatro.com

[francachelateatro.compania](https://www.facebook.com/francachelateatro.compania)

